

ГОРТАЄМО СТОРІНКИ

«Гортаємо сторінки» — розроблена Британською бібліотекою унікальна система дотику до екрана, яка створює видимість гортання сторінок книжки. Була названа Продуктом Тисячоліття. Завдяки застосуванню анімації та високоякісного оцифрування «Гортаємо сторінки» дає змогу глядачеві гортати сторінки електронних копій таких семи видатних скарбів зібрання Бібліотеки, як: Ліндісфарнські Євангелія, «Діамантова Сутра» (найбільш рання друкована книга в світі, видана бл. 838 р. н. е.), «Кодекс Арундель» (записник Леонардо да Вінчі), «Хроніки Сфорци» (один з найкращих уцілілих зразків доби Ренесансу), «Псалтир Лутрел», «Золота Хаддага» та «Забавні трави» Елізабет Блеквел.

Записник Леонардо да Вінчі

Відомий сьогодні як «Кодекс Арундель». **Ліворуч** на сторінці є примітки, які стосуються, головним чином, фізичної поведінки води, що кипить, із вставками у вигляді ескізів механізмів та діаграм. **Праворуч** на сторінці містяться нотатки з ілюстраціями у вигляді ескізів стосовно впливу річок, які течуть з гірських вершин, на формування рельєфу. Цей записник — не зшитий томик, яким користувався Леонардо. Він був складений після його смерті з окремих аркушів, різних за формою та розмірами. Першу частину було розпочато 22 березня 1508 р. у Флоренції, але решта відтворює певні періоди життя Леонардо (1452—1519). Більшість цих нотаток та багато інших, знайдених серед різних рукописів, є чорновими матеріалами для книги, яку дослідник сподівався написати. Вони зроблені італійською мовою характерним «дзеркальним почерком» Леонардо, лівою рукою, і спрямовані зліва направо. Манускрипт придбав у Італії Томас Говард, граф Арундельський (1586—1646), найвидатніший англійський колекціонер мистецтва свого часу, а 1681 р. раритет був подарований Генрі Говардом (його онуком) Королівському товариству і переданий до Британського Музею 1831 р.

Гутенберг у Британській бібліотеці

Британська бібліотека має дві повні копії Біблії Гутенберга і один невеликий, але важливий фрагмент третьої. Одну копію, надруковану на папері, було передано в 1829 р. їй з книгозбірні короля Георга III (1728—1820). Іншу копію, надруковану на пергаменті, заповів Бібліотеці Томас Гренвіл (1755—1846).

Ілюстрації з веб-сайту Британської бібліотеки (www.bl.uk) публікуються з люб'язного дозволу її Відділу преси

Діамантова сутра

Сувій знайшов у 1907 р. археолог сер М. А. Штайн у печері, обнесений стінами, у північно-західному Китаї. Це був один з небагатьох друкованих матеріалів серед тисяч рукописів, які склали бібліотеку, замуровану близько 1000 р. н. е. Хоча це і не найбільш ранній зразок матричного друку, однак він є одним із перших примірників, на якому стоїть точна дата. У колофоні з внутрішнього боку написано: «Благоговійно зроблений для безплатного розповсюдження Ванг Джи на честь його батьків 13 числа 4-го місяця 9-го року Ксантона».

Ще за століття до 868 р. н. е. на Далекому Сході володіли технікою матричного друку, і якість даної ілюстрації засвідчує, що різчик літер мав багатий досвід та навички у цій сфері. Ми не знаємо, де було видано примірник, хоча відомо, що Сичуань на південному сході Китаю був відомим центром друкарської справи того часу.

Хроніки Сфорци

Раритет епохи Відродження. Рукопис було замовлено бл. 1490 р. для Бони Савойської, вдови Галеацо Сфорци, герцога Міланського. Її інкрустував Джованні П'єтро Бігаро, провідний міланський майстер, до якого прихильно ставився герцогський суд. Стиль відображає знайомство митця з роботами Мантенья та Леонардо да Вінчі. Рукопис подарував Британському Музею в 1893 р. шотландський знавець і колекціонер Джон Малкольм Поллталоч.

Велика хартія вольностей

Одна з чотирьох уцілих завірених копій документів, скріплених великою печаткою короля Джона 23 червня 1215 р. Ці документи розповсюджувалися серед єпископів, шерифів та інших осіб на території держави. Було розіслано бл. 36 прим. Однак зафіксовано видання лише 13 документів – двом єпископам і слугі архієпископа Кентерберійського. Два інших уцілих примірники знаходяться в архівах кафедральних соборів Лінкольна та Салсбері. В усіх чотирьох йдеться про те, що вони «були видані нашою рукою в долині Раннімід, яка знаходиться між Віндзором та Стейнзом, 15 дня червня у 17 рік нашого правління» (1215) – дата, коли, як вважається, був скріплений печаткою «Договір баронів», однак вони трохи відрізняються від нього за розміром, формою та текстом. Декілька коротких слів та фраз, написаних під цим документом, були включені в основний текст примірників із Лінкольна та Салсбері. Місце, куди мали відправити цей документ, невідоме. Його вручив серу Роберту Коттону баристер Хемфрі Ваємс 1 січня 1629 р. За однією з версій, був знайдений у крамниці лондонського шевця.

